

Sygn. akt IX U 272/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Łącka
Protokolant:	Elwira Dembińska - Kołodziejczyk (...)

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2015 r. w Rybniku

sprawy z odwołania M. C. (C.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o emeryturę

na skutek odwołania M. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 6 lutego 2015 r. Znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od dnia 12 lutego 2015r.

Sędzia

Sygn. akt IX U 272/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 06.02.2015r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział

w R. odmówił ubezpieczonemu M. C. (C.) prawa do wcześniejszej emerytury na podstawie art.184 w związku z art.39 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS, ponieważ nie spełnia on ustawowych warunków do jej uzyskania, a mianowicie nie udowodnił na dzień 01.01.1999r. 25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego, a jedynie 23 lat, 1 miesiąc i 17 dni. Organ rentowy uznał, że ubezpieczony udokumentował okres pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią wynoszący 11 lat i 5 miesięcy i 20 dni – co pozwala na obniżenie powszechnie obowiązującego wieku emerytalnego 65 lat o 5 lat i 6 miesięcy. Decyzją tą organ rentowy

odmówił ubezpieczonemu również prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach na podstawie art.184

w związku z art.32 ustawy j.w. z uwagi na fakt, iż nie udowodnił na dzień 01.01.1999r.

25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego, a także co najmniej 15-letniego okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach, a jedynie 10 lat i 22 dni oraz nie ukończył wieku 60 lat.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji, domagał się jej zmiany poprzez przyznanie prawa do emerytury z obniżonego wieku w związku z wykonywaniem pracy górniczej, po uprzednim zaliczeniu do ogólnego stażu pracy okresu jego pracy w gospodarstwie rolnym rodziców w latach 1974 -1977.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony M. C. urodził się w dniu (...)

Po raz pierwszy z wnioskiem o ustalenie uprawnień do emerytury ubezpieczony wystąpił w dniu 16.01.2014r., w rozpoznaniu którego organ rentowy wydał decyzję odmowną z dnia 06.03.2014r. na podstawie art.184 w zw. z art.39 ustawy emerytalnej wskazując na brak wymaganego na dzień 01.01.1999r. 25-letniego okresu składkowego

i nieskładkowego oraz nie ukończenie obniżonego wieku 60 lat.

Oddział ZUS nie uwzględnił ubezpieczonemu okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców pokrywającego się z okresem pobierania nauki w technikum zawodowym oddalonym od miejsca zamieszkania o około 40 km, wskazując iż w tej sytuacji praca ubezpieczonego w gospodarstwie nie miała charakteru stałej pracy.

Wyrokiem z dnia 10.12.2014r. sygn. akt IXU 894/14 tutejszy Sąd oddalił odwołanie ubezpieczonego od powyższej decyzji.

W dniu 28.01.2015r. ubezpieczony ponownie złożył wniosek o przyznanie uprawnień do wcześniejszej emerytury w rozpoznaniu, którego organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję omówioną na wstępie.

Oddział ZUS stwierdził, że ubezpieczony udowodnił 23 lata, 1 miesiąc i 17 dni okresów składkowych, nieskładkowych i uzupełniających – w tym 11 lat, 5 miesięcy i 20 dni okresów pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią – co pozwala na obniżenie wieku emerytalnego do wieku 59 lat i 6 miesięcy.

Ubezpieczony nie zgodził się z decyzją domagając się zaliczenia do stażu okresu jego pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 01.09.1974r. do 19.09.1977r.

Rodzice ubezpieczonego byli właścicielami dużego gospodarstwa rolnego położonego w miejscowości W. w Gminie W. o powierzchni około 10 ha, a dodatkowo dzierżawili po roku 1975 grunty uprawne o powierzchni około 8 ha. W gospodarstwie hodowano cztery krowy, około 10 sztuk bukatów, świnie, barany, króliki oraz drób w dużej ilości. Uprawiano około 8 hektarów zbóż, 2 hektary ziemniaków, 2 hektary buraków, 1 hektar rzepaku. W gospodarstwie pracowali rodzice, babcia, ubezpieczony, jego siostra bliźniaczka oraz młodszy o dwa lata brat. Starsza siostra pracowała już w tym czasie zawodowo i jedynie dorywczo pomagała. Ubezpieczony po ukończeniu zasadniczej szkoły zawodowej, od 01.09.1973r. rozpoczął naukę w Technikum Mechanizacji Rolnictwa we W.. Do szkoły dojeżdżał pociągiem z W. do W. około 45 minut. Na stację w W. oddaloną około 1 kilometra od domu jeździł rowerem. Do jego porannych, stałych obowiązków należało nakarmienie wszystkich zwierząt, oprócz drobiu, przygotowaną wieczorem karmą. Z domu wychodził około godziny 6.40. Po lekcjach wracał do domu pociągiem wyjeżdżającym z W. około godziny 13.30 -14.00. Po powrocie karmił zwierzęta, przygotowywał karmę, woził kiszonki z silosów, kosił trawę do karmienia, czyścił obory. Sama praca związana z karmieniem zwierząt zajmowała mu około 3 godzin. Oprócz tego

pracował z rodzicami w polu przy wszystkich pracach polowych. Początkowo gospodarstwo nie było zmechanizowane i prace polowe wykonywano przy pomocy koni. Około 1975r. ojciec ubezpieczonego kupił mały ciągnik. Ubezpieczony posiadał prawo jazdy kat.T, po ukończeniu kursu w szkole zawodowej więc część prac w polu wykonywał samodzielnie.

Z uwagi na fakt, iż nie uzyskał w technikum we W. promocji do klasy drugiej, przerwał tam naukę i przeniósł się do nowo otwartej filii tego technikum w C.. Wówczas miał jeszcze lepszy dojazd do szkoły, bo tym samym pociągiem jeździł do Ś., co zajmował mu około 15 minut, a ze Ś. do C. autobusem kolejne

15 minut. Z powrotem również miał dobre połączenia, ponieważ kursowało wówczas wiele autobusów na tej trasie, gdyż ludzie dojeżdżali do pracy w Kombinacie (...) w L.. Do domu przyjeżdżał dużo wcześniej niż ze W.. Po powrocie miał te same obowiązki co wcześniej. W okresie zimowym oprócz karmienia zwierząt i przygotowywania dla nich karmy, pracował przy przesiewaniu zboża, czyszczeniu z plew oraz przy omłotach. Ubezpieczony w spornym okresie pracował w gospodarstwie rodziców w wymiarze znacznie przekraczającym 4 godziny dziennie.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o akta organu rentowego, akta tut. Sądu sygn.

IXU 894/14 – w szczególności znajdujące się tam zeznania świadków K. H., W. P., W. I. (nagranie k.28-29) oraz zeznania ubezpieczonego (sygn. IXU 894/14 k.24-25) oraz zeznania ubezpieczonego złożone na rozprawie w dniu 20.05.2015r. minuty od 00:11:12 do 00:21:30.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

Jak stanowi art.184 w związku z art.39 z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2013r. poz.1440 ze zm.) ubezpieczonemu urodzonemu po dniu 31.12.1948r. przysługuje emerytura jeżeli spełni następujące warunki:

- na dzień 01.01.1999r. udokumentuje 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych,
- nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego,
- na dzień 01.01.1999r. udokumentuje co najmniej pięcioletni okres pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią. Wówczas powszechnie obowiązujący wiek emerytalny 65 lat obniża się o 6 miesięcy za każdy pełny rok takiej pracy, nie więcej jednak niż o piętnaście lat.

Ponadto w celu obniżenia wieku emerytalnego, o którym mowa w art.39 powyższej ustawy, uwzględnia się także okresy pracy górniczej wymienione w tym przepisie, przebyte po dniu 31.12.1999r., jeżeli do dnia 31.12.1998r. udokumentowany został 5-letni okres pracy górniczej wykonywanej po ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Bezsporne jest między stronami, że ubezpieczony udowodnił okres pracy górniczej pozwalający na obniżenie wieku emerytalnego do 59 lat i 6 miesięcy, który to wiek już ukończył.

Spór natomiast sprowadzał się do ustalenia czy ubezpieczony spełnia warunek posiadania co na dzień 01.01.1999r. co najmniej 25-letniego okresu składkowego

i nieskładkowego.

W ocenie Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwala jednoznacznie stwierdzić, iż ubezpieczony spełnia powyższy warunek.

Bowiem zdaniem Sądu, do uwzględnionych przez organ rentowy w wymiarze 23 lat, 1 miesiąca i 17 dni okresów składkowych i nieskładkowych należy doliczyć okresy pracy w gospodarstwie rolnym od 01.09.1974r. do 19.09.1977r.

W świetle wyników przeprowadzonego postępowania nie ulega wątpliwości, iż ubezpieczony w spornym okresie świadczył taką pracę w wymiarze znacznie przekraczającym 4 godziny dziennie i nie była to praca dorywcza, lecz stała praca

w gospodarstwie rolnym. Powyższe wynika jednoznacznie ze zgromadzonych w sprawie dowodów – w szczególności zeznań świadków K. H., W. P., W. I., złożonych w sprawie IXU 894/14 oraz z zeznań ubezpieczonego. Zeznania te Sąd uznał za wiarygodne, gdyż były one rzeczowe, logiczne, wzajemnie się uzupełniające oraz korespondujące z treścią powołanej w sprawie dokumentacji.

Mając powyższe na uwadze Sąd stwierdził, że ubezpieczony obecnie spełnia zatem wszystkie niezbędne przesłanki prawa do dochodzonego świadczenia na podstawie z art.184 w związku z art.39 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych kierując się powołanymi powyżej uregulowaniami prawnymi

z mocy art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję orzekając jak w sentencji.

Sędzia